

за ѡправданіе наше., (Рим: д. 25.) На възкрєсєніе то Хрїстѡбо см оутвѣрдѣва и надежда та на наше то спасєніе, “ аще во вѣрвемъ , ѡкѡ Инсѣсъ оумре и воскрєсе, тѡкъ и Бѡгъ оумєршїа ѡ Инсѣсъ приведѣтъ съ нїмъ. „ (1 Солдн: д. 14.) Инсѣсъ Хрїстѡсъ послѣ възкрєсєніе то своє ѡбїлєа на Апѡстолы те, и на малознна дрѡгы челѡвѣцы, и оувѣриаъ ги съ несомнїтєльны знаменїа, какъ истинна възкрєснааъ. Послѣ това наставааъ ги на всєто щѡ прилїчало за велико то достѡйство на посѡлство то ѡмъ, рѣкааъ какъ скорѡ ще ѡмъ см ѡбори пѡтъ да проповѣдѡтъ благовѣстїе то по всѡ вселєннаа и по всїте народы, и ѡвѣщѡлаа да ѡмъ проводи Дѡха свѡтаго, кѡнто дабы ги наставааъ на всѡка истина, и възнесєа на небеса предъ нїхъ въ четыредєсѡтї-атъ дєнь ѡ своєто възкрєсєніе, и сѣдѡлаа ѡдєснѡ Бѡга и Отца.

Щѡ є сѣдєніе ѡдєснѡ Бѡга .

Това ѡдєснѡ сѣдєніе показва, какъ възпрїєлаъ Бѡжєственна та власть и слава, кѡнто оувѡ всєгда и ѡ вѣка мѡ былаа сѡѡственна, но на земѡ та предъ челѡвѣцы те былаа скрїта подъ покрѡвъ атъ на челѡвѣчество то. (Іван: зї. 5.)

§ ВВ.

За втѡро то Хрїстѡво пришєствїе .

Тѡй пакъ ще слѣзе да сѡди живы те и мѡрты те, и кѡмѡ то царство то неще ѡма концъ.

Пѣрво то пришєствїе Мєссїєбо на земѡ та є было смирєнно, а втѡро то ще бѣде славно: пѣрво то было